

Hưởng ứng lời kêu gọi của Ban Điều Hành, dự định thực hiện một đặc san 10 Kỷ Niệm sự ra đời của Diễn Đàn Hội Quán Phi Dũng, tôi xin được góp một bài vui về kỷ niệm sinh hoạt với anh chị em KQ và thân hữu nơi này.

Tôi, một cựu lính tàu bay, cũng như tất cả các niên trưởng niên đệ trong binh chủng Không Quân VNCH, bị “nửa đường gãy cánh”, tức tươi, ngậm ngùi nường thân nơi quê người xứ lạ, để ngày ngày “ù u ù u ú ù ù u... xa quê hương ngắm nhìn về khắp nơi”.

“Ngắm nhìn về khắp nơi” để tìm bạn bè tản lạc muôn nơi; để tìm kỷ niệm một thời tung cánh thép qua nhiều phương tiện trong thời tin học và khoa học hiện đại lên ngôi. Nhiều diễn đàn tiếng Việt nổi lên khắp nơi đáp ứng nhu cầu tìm tòi thân nhân, bạn bè thất lạc; viết về để khuấy khoả nỗi sầu tha hương...

Nhưng không có nơi nào vui bằng bù khú với những người đồng đội, đồng cảnh ngộ, cùng binh chủng. Tôi vui mừng tìm đến “Bạn Già Không Quân”! Mà ở đây... già thiệt ngen. Xét mình còn “trẻ lòng non dạ” nên sợ bị hỏi giầy thành ra hơi rét; tìm đến “Cánh Thép”... đúng đất dụng võ... môm. Tôi đang loanh quanh chơi vui và trung thành một mực, bỗng dưng Cánh Thép bị vài trục trặc kỹ thuật, rồi rất là trục trặc kỹ thuật, cuối cùng BDH quyết định tạm ngưng. Thời gian tạm ngưng bao lâu cũng không ai biết, vì thế nhiều anh chị em cũng như tôi lại tất bật đi tìm sân chơi KQ khác...

Sau Tết Nhâm Thìn 2012 một tuần, ngày hoàng đạo 31/1/2012 tôi tìm gặp diễn đàn Hội Quán Phi Dũng “Không bỏ anh em, không bỏ bạn bè”. Anh em mình thiên tài thiệt ngen! Sinh hoạt vui vẻ, thân tình, giữ chân tôi cho tới hôm nay. Nếu HQPD kỷ niệm 10 năm và như thế tôi có quyền kỷ niệm 5+ năm với hội quán này. 5 năm dài quá ngắn... nhưng anh admin của mình thương tình gấn cho tôi lon chuẩn tướng 1 sao. Phải chi ngày xưa ông Tư Lệnh KQ thương mến gấn cho tôi một sao nho nhỏ để yêu như vậy thì đã hoách xì xằng biết mấy!

Đọc hoài thơ văn lỗi lạc của mọi người, không lẽ mình tới đây để ngóng cổ cò lên nghe nên bày đặt thả dè cho vui đời lính với bài con cóc trong hang:

SỢI TÓC

*Tui dại quá ăn cắp em sợi tóc
Đâu có ngờ bị tóc quấn buồng tim
Rồi càng ngày tóc càng quấn chặt thêm
Tui nghệt thở, tui tương tư... dị quá*

*Cũng sợi tóc có chi đâu khác lạ
Sao như bùa mê thuốc lú gì đâu!
Lay hồn tui trong giấc ngủ canh thâu
Sáng hoài niệm, chiều ngẩn ngơ ngơ ngẩn*

*Cũng sợi tóc làm cho tui thờ thần
Gây biếng ăn, mất ngủ mới lạ đời
Tui chịu thua rồi cô chủ nhân ơi
Xin trả lại cô, đây nè, sợi tóc*

Thiệt tình tôi đâu biết đã lượm được cọng tóc hay cọng gì của ai đâu mà nói ngon lành “trả lại cho cô đây nè sợi tóc”. Chỉ có vậy thôi mà chắc cũng đã có mấy cô đứng trước đài gương đếm đi đếm lại... tóc của mình. Mà thiệt vậy, vừa dán lên đã thấy cô nương Mộc Châu la toáng lên liền:

*Em vô tu, chẳng biết người lấy tóc
Cớ hà chi để quấn cả vào tim
Chỉ một sợi thôi mà đã đắm chìm
Trong ngơ ngẩn, biếng ăn rồi mất ngủ*

*Ồ lạ quá, những vần thơ ẩn dụ
Sợi tóc nào vừa nhận lại trên tay
Đâu phải tóc em màu bạc thế này
Anh lằm lằm trao tóc đen thành trắng*

À, thi sĩ thường nhìn mưa ra nắng... Mà cũng có thể à ngen, nhìn tóc bạc ra tóc đen cũng như nhìn lông chân ra sợi tóc! Rồi cô lại thủ thủ nghe mềm lòng:

*Sao anh trả tóc làm chi
Mà không đổi lại chút gì của anh?
Như là một lá thư xanh
Cột vào sợi tóc bạc thành quà vui
Cất thư dưới gối ngủ vui
Nghe trong sợi tóc thoảng mùi nhớ nhung.*